

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

114 สุขุมวิท 23 แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110 โทรศัพท์ 0-2649-5005 ภายใน 5666
โทรศัพท์/โทรสาร 0-2258-0311

ข่าวจากหนังสือพิมพ์เดลินิวส์

ฉบับประจำวันที่ 13 เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2551 หน้า

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

เสียดัว 'วาเลนไทน์' ค่านิยมอันตรายของ 'วัยรุ่น'

ข้อ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ
1. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งความรัก	78.2	21.8	0.0
2. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการช้อปปิ้ง	100.0	0.0	0.0
3. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการกิน	100.0	0.0	0.0
4. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการช้อปปิ้ง	100.0	0.0	0.0
5. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการกิน	100.0	0.0	0.0
6. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการช้อปปิ้ง	100.0	0.0	0.0
7. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการกิน	100.0	0.0	0.0
8. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการช้อปปิ้ง	100.0	0.0	0.0
9. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการกิน	100.0	0.0	0.0
10. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการช้อปปิ้ง	100.0	0.0	0.0
11. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการกิน	100.0	0.0	0.0
12. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการช้อปปิ้ง	100.0	0.0	0.0
13. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการกิน	100.0	0.0	0.0
14. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการช้อปปิ้ง	100.0	0.0	0.0
15. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการกิน	100.0	0.0	0.0
16. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการช้อปปิ้ง	100.0	0.0	0.0
17. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการกิน	100.0	0.0	0.0
18. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการช้อปปิ้ง	100.0	0.0	0.0
19. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการกิน	100.0	0.0	0.0
20. วาเลนไทน์เป็นวันแห่งการช้อปปิ้ง	100.0	0.0	0.0

ศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน (ศูนย์วิจัยความสุขชุมชน) (Academic Network for Community Happiness Observation and Research, ANCHOR) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ สำรวจเรื่อง ความรักวันวาเลนไทน์ ในมุมมองของเด็กและเยาวชน กรณีศึกษาเด็กเยาวชนอายุ 12-19 ปี ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

ดร.นพดล กรรณิกา หัวหน้าศูนย์เครือข่ายวิชาการเพื่อสังเกตการณ์และวิจัยความสุขชุมชน (Academic Network for Community Happiness Observation and Research, ANCHOR) มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ เปิดเผยโครงการวิจัยเพื่อสำรวจรักษาคุณภาพเด็กและเยาวชน เรื่อง ความรักวันวาเลนไทน์ ดารา นักการเมือง และประชาธิปไตย ในมุมมองของเด็กและเยาวชน กรณีศึกษาเด็กเยาวชน อายุ 12-9 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวนทั้งสิ้น 2,384 ตัวอย่าง ดำเนินโครงการเก็บข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่ม ระหว่างวันที่ 1-9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2551 ที่ผ่านมา พบว่า

เด็กและเยาวชน ส่วนใหญ่หรือ ร้อยละ 78.6 จะปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์โดยเด็ดขาด ในขณะที่ประมาณ 1 ใน 5 หรือ ร้อยละ 21.4 ยอมรับอาจจะมีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์ อย่างไรก็ตาม เมื่อจำแนกเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ออกตามระดับของแนวคิดรักนวลสงวนตัว พบว่าในกลุ่มเด็กที่มองว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติเป็นเรื่องสิทธิส่วนตัวร้อยละ 48.9 ยอมรับอาจมีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์ ขณะที่ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มองว่าต้องรักนวลสงวนตัวส่วนใหญ่หรือร้อยละ 86.1 ปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์โดยเด็ดขาด และผลการทดสอบค่าสถิติวิจัยด้วยค่า Odd Ratio พบว่ามีค่าเท่ากับ 5.924 และค่าสูงสุดอยู่ที่ 8.324 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ หมายความว่า เด็กและเยาวชนที่มองว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องปกติเป็นเรื่องสิทธิส่วนตัวมีโอกาสยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์มากที่สุดประมาณ 8 เท่าของกลุ่มเด็กและเยาวชนที่มีทัศนคติว่าต้องรัก

นวลสงวนตัวและรอจนกว่าจะถึงวันแต่งงานเท่านั้น

อย่างไรก็ตาม ที่น่าเป็นห่วง คือ ผลการประมาณการเด็กและเยาวชนที่เอนเอียงยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์พบว่า ในกลุ่มเด็กและเยาวชนจำนวนทั้งสิ้น 1,327,025 คนที่กำลังพักอาศัยอยู่ในเขต กรุงเทพมหานครและปริมณฑลจะมีผู้ที่เอนเอียงอาจมีเพศสัมพันธ์ในวันวาเลนไทน์จำนวน 283,990 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 21.4 ของทั้งหมด

หัวหน้าศูนย์วิจัยความสุขชุมชน กล่าวว่า ข้อมูลที่สะท้อนภาพเชิงบวกคือ เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 84.6 ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ ในขณะที่ร้อยละ 15.4 เคยมี แต่ที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งคือ ในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่อำลังเสี่ยงต่อการมีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพราะผลวิจัยพบว่า มีเพียงร้อยละ 21.1 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ในขณะที่ส่วนใหญ่หรือร้อยละ 58.8 ใช้บางครั้ง และประมาณ 1 ใน 5 หรือร้อยละ 20.1 ไม่เคยใช้เลย

นอกจากนี้ เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่หรือร้อยละ 66.4 ระบุว่า การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ ผู้ปกครองเป็นสิ่งที่ช่วยแก้ปัญหาของเด็กและเยาวชนได้ รองลงมาคือ ร้อยละ 32.3 ระบุการเป็นแบบอย่างที่ดี มีคุณธรรมของผู้ใหญ่ในสังคมเป็นทางออก ร้อยละ 30.5 ระบุการมีแบบอย่างที่ดีในสถาบันการศึกษา ร้อยละ 28.4 ระบุสื่อมวลชนเสนอบุคคลที่ดีเป็นตัวอย่างคือทางแก้ปัญหา ในขณะที่ร้อยละ 24.3 ระบุการจัดสิ่งที่ไม่ดีทั้งในและรอบสถาบันการศึกษา และร้อยละ 23.5 ระบุการเพิ่มพื้นที่และสิ่งที่ดี ๆ ทั้งในและรอบสถาบันการศึกษาเป็นสิ่งที่ช่วยแก้ปัญหาของเด็กและเยาวชนได้

ดร.นพดล ยังกล่าวถึงมุมมองความรู้สึกของเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ ต่อ การเมืองของประเทศไทย พบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ หรือร้อยละ 60.9 รู้สึกเบื่อ น่ารำคาญ วุ่นวาย และแข็งต่อการเมืองของประเทศ ในขณะที่ รองลงมาคือ ร้อยละ 29.1 ไม่สบายใจและเป็นห่วง ร้อยละ 10.9 รู้สึกว่าคนไทยไม่รักไม่สามัคคีกัน ร้อยละ 9.6 ระบุการเมืองไทยไม่สงบ เปลี่ยนแปลงบ่อยเกินไป ร้อยละ 6.1 รู้สึกภูมิใจ รู้สึกเป็นประชาธิปไตย และร้อยละ 4.4 ระบุว่า การเมืองไทยมีแต่เรื่องโก่งกิ้น

ที่น่าเป็นห่วงอย่างยิ่งคือ ผลสำรวจ 10 อันดับ ภาพลักษณ์ของนักการเมืองที่เด็กและเยาวชนจะเลือกทำตาม ซึ่งพบว่า ร้อยละ 28.3 ระบุเป็นเรื่องความฉ้อฉล เห็นแก่ตัว ทุกจริต โกงหก ของบรรดานักการเมือง รองลงมาคือร้อยละ 16.9 ระบุการทำตัวดีบุคลิกดี ร้อยละ 13.1 ระบุความเป็นผู้นำ ร้อยละ 12.8 ระบุพูดจาดี คุยดี ร้อยละ 11.8 ระบุความรับผิดชอบ ร้อยละ 9.8 ระบุความซื่อสัตย์ ร้อยละ 8.5 ระบุการทำงานหนัก ร้อยละ 7.0 ระบุการโต้เถียง ร้อยละ 5.9 ระบุความสามารถ และร้อยละ 5.2 ระบุการใช้อำนาจ

ที่น่าสนใจคือ ถ้ามองว่าพอจะหาหน้การเมืองที่เป็นแบบอย่างที่ดีด้านคุณธรรมได้หรือไม่ ผลสำรวจพบว่าเด็กและเยาวชนจำนวนมาก หรือร้อยละ 47.5 ระบุว่า หายาก แต่ประมาณครึ่งหนึ่ง หรือร้อยละ 52.5 ระบุว่าพอหาได้ จากนั้นสอบถามชื่อ ้นักการเมือง ที่ขึ้นชอบในเรื่องความดี คุณธรรม ผลสำรวจ พบว่า ร้อยละ 45.2 ของกลุ่มนี้ระบุ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร รองลงมาคือร้อยละ 23.2 ระบุ นายสมัคร สุนทรเวช ร้อยละ 22.4 ระบุ นายอภิ สิทธิ เวชชาชีวะ ร้อยละ 15.7 ระบุ พล.อ. สุรยุทธ์ จุลานนท์ ร้อยละ 9.9 ระบุ นายชวน หลีกภัย และร้อยละ 8.3 ระบุ นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน ตามลำดับ

และเมื่อถามถึงดารานักร้องนักแสดงที่เป็น แบบอย่างที่ดีด้านคุณธรรม พบว่า ร้อยละ 43.2 ระบุว่าหายาก ในขณะที่ร้อยละ 56.8 ระบุพอหาได้ โดยในกลุ่มนี้ร้อยละ 15.6 ระบุ เชนนิจ จามิกรณ์ (แพนเค้ก) ร้อยละ 9.3 ระบุ อุษามณี ไวทยานนท์ (ขวัญ) ร้อยละ 8.7 ระบุ นักร้องวงแคลช ร้อยละ 7.1 ระบุ ธงไชย แมคอินไตย์ และร้อยละ 6.8 ระบุ วรณช วงษ์สวรรค์ (นุ่น) ตามลำดับ

อย่างไรก็ตาม เด็กและเยาวชนเกินครึ่งหรือร้อยละ 52.5 เห็นว่าการปกครองประเทศไทยแบบ ประชาธิปไตยเป็นสิ่งที่ดี ขณะที่ร้อยละ 24.5 ระบุค่อนข้างดี ร้อยละ 18.6 ระบุปานกลาง ร้อยละ 3.0 และร้อยละ 1.4 เท่านั้นที่ระบุไม่ค่อยดีและไม่ดีตามลำดับ

หัวหน้าศูนย์วิจัยความสุขชุมชน กล่าวว่า เด็กและเยาวชนช่วงอายุนี้นี้มีจำนวนทั้งสิ้นทั่วประเทศกว่า 7.5 ล้านคน และในอีกประมาณ 4 ปีข้างหน้าพวกเขาจะเป็นผู้มีสิทธิเลือกตั้งเกือบ 5 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 10 ของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมดจึงเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีนัยสำคัญต่อทิศทางการพัฒนาประเทศ การทำวิจัยเพื่อเฝ้าระวังรักษาคุณภาพของพวกเขาโดยมีฐานข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับทัศนคติและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้น่าจะเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับสังคมไทย ดังนั้น รัฐบาลต้องเข้ามาจัดการกับสาเหตุของปัญหาที่กระทบต่อคุณภาพของเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้เพราะบางอย่างเป็นเรื่องที่เกินขอบเขตของชุมชนจะจัดการแก้ไขได้เพียงลำพังเช่น สภาพแวดล้อมที่ไม่ดี เพราะมีคนใช้ยาเสพติดในชุมชน มีกลุ่มมั่วสุมของวัยรุ่น มีสถานบันเทิงในชุมชน มีสถานบริการทางเพศใกล้ชุมชน

สำหรับมุมมองทางการเมืองของเด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ ดร.นพดล กล่าวว่า ผลวิจัยชิ้นนี้ชี้ให้เห็นว่า เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มีหัวใจเป็นประชาธิปไตยแม้ประเทศไทยจะมีปัญหาวิกฤติใด ๆ ก็ตาม และทางออกของปัญหาที่กำลังอยู่ในใจของเด็กเยาวชนเหล่านี้คือ การนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้แก้ปัญหาต่าง ๆ ของประเทศ อย่างไรก็ตาม ประเด็นที่ต้องวิพากษ์วิจารณ์กันต่อไปคือ ผลวิจัยก่อนหน้านี้นี้ที่เคยพบว่า เด็กและเยาวชนเกินกว่าครึ่งมีความเอนเอียงที่จะยอมรับรัฐบาลที่โกงกินแต่ทำให้พวกเขาอยู่ดีกินดีรวมไปถึงการกินค่าหัวคิวหรือการกิน ตามน้ำ ถ้าหากพวกเขาเติบโตขึ้นมาในอีก 10 ปีข้างหน้า และไปอยู่ในสาขาวิชาชีพต่าง ๆ ของประเทศ โดยบรรดาผู้ใหญ่ในสังคมตามกลไกของกระบวนการ

ยุติธรรมในขณะนี้ไม่ทำอะไรบางอย่าง เพื่อขัดเกลาทัศนคติ และพฤติกรรมของพวกเขาแล้ว สังคมไทยจะเป็นเช่นไรในเวลา นั้น

จากการพิจารณาลักษณะทั่วไปของตัวอย่าง พบว่าตัวอย่างร้อยละ 53.3 เป็นหญิง ร้อยละ 46.7 เป็นชาย ตัวอย่างร้อยละ 53.9 ระบุ อายุ 12-15 ปี ในขณะที่ร้อยละ 46.1 ระบุอายุ 16-19 ปี ทั้งนี้เมื่อ พิจารณาตามสถานภาพการศึกษาในปัจจุบันพบว่า ตัวอย่างร้อยละ 95.9 ระบุมีสถานภาพเป็นนักเรียนและกำลังเรียนหนังสืออยู่ใน ปัจจุบัน ในขณะที่ร้อยละ 4.1 ระบุมีสถานภาพอื่น ๆ อาทิ ไม่ได้ เรียนหนังสือเลย/เคยเรียนแต่เลิกเรียนแล้ว/เป็นนักเรียนที่อยู่ใน ระหว่างพักการเรียน/ เรียนจบแล้ว/นอกจากนี้ ตัวอย่างร้อยละ 48.8 ระบุมีภูมิลำเนาในกรุงเทพมหานคร ในขณะที่ร้อยละ 51.2 ระบุมีภูมิลำเนาในต่างจังหวัดจากทุกภูมิภาคของประเทศ ตามลำดับ

ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ / ทีมข่าวการศึกษา

อย่างไรก็ตามลองมาฟังความเห็นของนักวิชาการและผู้เกี่ยวข้องในแวดวงการศึกษาและการสอนและการศึกษาในยุค ปัจจุบันกันบ้างว่ามีความเห็นเช่นไร? โดย รศ.ดร.นภภรณ์ หารวานนท์ อาจารย์ผู้สอนด้านสังคมศาสตร์ สาขาพัฒน ศึกษาศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ โรฒ (มศว) บอกว่า เป็นธรรมดาของทุกปีในช่วง “วาเลน ไทน์” หรือเทศกาลต่าง ๆ สังคมไทยมักจะมองพฤติกรรม ของเด็กและวัยรุ่น โดยเฉพาะการมีเพศสัมพันธ์หรือการเสีย ตัวกันเป็นพิเศษ สิ่งเหล่านี้ไปห้ามกันไม่ได้ เพราะ การรับรู้ ข่าวสารเกี่ยวกับเพศมากมายผ่านสื่อโทรทัศน์ หนังสือ อินเทอร์เน็ต ทางที่ดีควรคิดว่าทำอย่างไรจะสร้างเกราะคุ้ม กันเด็กให้ดีกว่านี้น่าจะดีกว่า

“วันนี้การเรียนการสอนด้านเพศศึกษายังมีความแตกต่างกันและ หลากหลาย ครูบางคนไม่เข้าใจเรื่องเพศศึกษายังมองว่าเป็นสิ่งน่า อาย บางครั้งครูบางคนมองเด็กที่สวมเสื้อฟิตว่าแต่งตัวยั่วผู้ชาย หากเรามีครูแบบนี้อยู่ เรื่องเพศศึกษาในสังคมไทยก็ยังน่าเป็นห่วง เพราะการแก้ปัญหาคงไม่ถูกจุด ที่สำคัญคือครอบครัว หาก ครอบครัวให้ความรู้ที่เหมาะสมกับเด็ก เปิดโอกาสให้เด็กเรียนรู้ เท่ากัน รู้จักระมัดระวังตัวเองและเข้าใจเรื่องเพศศึกษาในธรรมชาติ ที่ถูกต้องว่าถือเป็นวิถีชีวิตของผู้คน เพียงแต่ต้องแสดงออกให้ เหมาะสมกับวัยและกาลเทศะ ก็คงทำให้เด็ก ๆ เข้าใจเองแท้ กว่าเดิม” รศ.ดร.นภภรณ์ กล่าว

ทางด้าน คุณหญิงกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา เลขาธิการ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กพฐ.) กล่าวว่า สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้กำชับไปยัง สถานศึกษาต่าง ๆ ให้ดูแลนักเรียนในเรื่องการเสียตัวในช่วง เทศกาลวันวาเลนไทน์ เนื่องจากบางโรงเรียนอาจจะมีการจัด เทศกาลดังกล่าว ซึ่งอาจทำให้นักเรียนได้อาศัยจังหวะช่วงการจัด งานของโรงเรียนโกหกผู้ปกครอง เพื่อออกไปเที่ยวกับเพื่อน ๆ ใน

วันวาเลนไทน์ ซึ่งอาจส่งผลให้นักเรียนเสียตัวได้ ดังนั้น สพล. จึงขอเน้นย้ำให้โรงเรียนที่จัดงานดังกล่าวได้จัดกิจกรรมที่ไม่เน้นกิจกรรมบันเทิง แต่อยากให้เห็นไปถึงสาระความรู้เกี่ยวกับความรัก และการมอบความรักให้กับคนรอบข้าง เช่น พ่อแม่ เป็นต้น มากกว่าการมอบความรักแบบหนุ่มสาว

อย่างไรก็ตามเรื่องที่ดีที่ตนอยากเน้นเป็นพิเศษ คือ การใช้จ่ายเงินอย่างสุรุ่ยสุร่ายของนักเรียน เพราะนักเรียนจะให้ความสำคัญกับวันดังกล่าวมาก โดยการใช้จ่ายเงินซื้อสิ่งของ เช่น ดอกกุหลาบ การ์ด ตุ๊กตา เป็นต้น ซึ่งสิ่งของเหล่านี้เป็นสิ่งของที่สิ้นเปลืองเงินทองมากที่สุด ดังนั้นหากจะมอบสิ่งดี ๆ ให้แก่กันก็ควรที่จะเป็นสิ่งของหาง่ายที่ประดิษฐ์ขึ้นเอง ซึ่งเรื่องนี้เป็นเรื่องที่โรงเรียนและผู้ปกครองควรจะทำซ้ำให้มากด้วย อย่างไรก็ตามที่ผ่านมามีเห็นได้จากตัวอย่างในประเทศญี่ปุ่น เมื่อถึงเทศกาล วาเลนไทน์หนุ่มสาวส่วนใหญ่จะมอบช็อกโกแลตให้แก่กัน แต่ต่อมาภายหลังได้เปลี่ยนจากช็อกโกแลตมาเป็นการร่วมกันบริจาคเงินสร้างห้องสมุด ดังนั้นจึงอยากให้นักเรียนที่มีความคิดจะซื้อสิ่งของให้กันเปลี่ยนมาบริจาคเงินช่วยเหลือสังคม เพื่อสาธารณประโยชน์ในสังคมมากกว่า.